

תת"ע 7460/05/14 - מדינת ישראל נגד רן גידה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 7460-05-14 מדינת ישראל נ' גידה
בפני כבוד השופט - ס. נשיאה יהושע צימרמן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רן גידה

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום ומהלך הדיון

הנאשם הואשם בכך שנהג ברכב בהיותו שיכור וזאת בהמשך לתוצאות בדיקת נשיפה שנערכה לנאשם במכשיר הינשוף, הכל כמפורט בכתב האישום. בפני בית המשפט העידו עדי תביעה, הנאשם וכן העיד עד הגנה מטעמו, מומחה לעניין כתב יד והשוואת חתימות. התביעה סיכמה בע"פ והסנגור סיכם בכתב.

טיעוני התביעה

התביעה ביקשה כי בית המשפט יסתמך על בדיקת הינשוף אשר נמצאה תקינה ולאחר שמכשיר הינשוף הופעל כנדרש ועל פי הנהלים. התביעה התייחסה לסרובו של הנאשם לחתום על הטפסים וכן התייחסה לבקשתו של הנאשם לתת דגימת דם במקום אויר נשוף. התביעה ציינה כי הנאשם נמנע מלהביא עדת הגנה לתמוך בגירסתו. התביעה סברה כי אין מקום לקבל את חוות דעת מומחה ההגנה ואין בעדותו כדי להוכיח כי הנאשם איננו חתום על החתימה שבמחלוקת המתנוססת על גבי סעיף 8 ב-ת/8.

טיעוני ההגנה

הסנגור הביא בסיכומיו מטיעוני הנאשם ולפיהם לא שתה כל משקה אלכוהולי וצרף חשבונית מס/קבלה המוכיחה זאת, לטענתו. כמו כן טען כי ביקש שיבוצע בדיקת דם ואולם השוטרים לא שעו לבקשתו, בשל כך אף פנה לאחר הארוע לבית חולים כדי לתת דגימה באופן עצמאי ואולם הדבר לא התאפשר. בנוסף לכל האמור, טען הנאשם כי החתימה המתנוססת על גבי דו"ח אכיפה בשכרות אינה חתימתו ובשל כך הגיש את חוות דעת מומחה ההגנה אשר העיד בפני בית המשפט. הסנגור סקר את עדויות עדי התביעה וציין את הכשלים, לטעמו, העולים מעדויות אלו.

דין והכרעה

לאחר בחינת העדויות והתרשומות השונות הגעתי למסקנה כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו. להלן אסקור את המחלוקות העיקריות הנדרשות להכרעה.

מי חתום כנהג בסעיף 8 ב-ת/8?

אפתח באחת השאלות העיקריות בתיק והיא שאלת זיהוי של הנאשם וקשירתו לתרשומות עדי התביעה ובעיקר לנוכח הטענה כי החתימה הרשומה בסעיף 8 ב-ת/8 כחתימת הנהג אינה חתימתו. אין חולק כי באופן עקבי הנאשם סרב לחתום על מסמכי השוטרים. כך הדבר בפלטי הנשיפה ת/1 וכך הדבר בדיון וחשבון על בדיקת שכרות ת/3 וכן ב-ת/6, ת/7 וב-ת/10. המקום היחיד בו מתנוססת חתימה הינו סעיף 8 ב-ת/8 ובאשר לחתימה זו טוען הנאשם כי אינה חתימתו. בית המשפט שמע את מומחה ההגנה בעניין זה ובסיכומו של דבר השתכנע בית המשפט כי לא ניתן לדעת מי חתם את החתימה האמורה. מדובר בחתימה בודדת, חתימת שרבוט, ומכאן שלא ניתן לקבוע מי חתם חתימה זו. בתשובה לשאלת בית המשפט מסר המומחה כי "**...אדם יכול לשנות את כתב ידו הטבעי ותוך כדי השינוי של כתב ידו הטבעי באופן תת הכרתי הוא חוזר לעצמו לכתב היד הטבעי... יתכן מצב שבו החתימה, הקשקוש הזה, נעשה על ידי אותו אדם, בנסיגה להסוות את כתב היד הטבעי...**" אמנם, בהמשך, ניסה המומחה לסייג דברים אלו ולומר כי לעולם יישאר, אף בחתימה, דבר שהוא אופייני לכתב ידו ואולם הדברים בלתי מתקבלים על השכל הישר. מקבל אני את קביעת המומחה כי אדם המבקש לשנות את כתב ידו יחזור במוקדם או במאוחר למאפייני כתב ידו, וזאת באופן תת הכרתי כפי שמסר המומחה, ואולם מדוע לא יכול אדם להפיק חתימת שירבוט - "קשקוש", בודדת, השונה לחלוטין ממאפייני חתימתו? משכך, יתכן כי הנאשם חתם חתימה זו ואולם באותה מידה יתכן כי אחר חתם. מאחר ובמשפט פלילי עסקינן אני קובע כי בשל הספק שהתעורר אני מתעלם מהחלק בתרשומת השוטרים עליו מתנוססת חתימה זו.

משמעות הקביעה כי יש להתעלם מסעיף 8 ב-ת/8

למרות קביעתי כי יש להתעלם מחלק זה בתרשומת השוטר אני סבור כי אין בהתעלמות זו כדי להביא לזיכוי של הנאשם. סעיף 8 ב-ת/8 נושא כותרת "**דרישה להבדק**". מטרתו העיקרית של סעיף זה הינה הסברת המשמעות המשפטית הנלווית לסרוב להיבדק, ומכאן שחשיבות רבה לו כאשר עבירת השכרות הינה מכח סרוב להיבדק ואולם אין הדבר כך בתיק זה. כאן, הנאשם לא טען כי סרב לתת דגימת אור נשוף, נהפוך הוא, הנאשם ניבדק, נשף, והתקבלה תוצאת הנשיפה, לפיכך השאלה, מי הוא החתום על סעיף 8 האמור, אינה מעלה או מורידה בשאלת אשמתו של הנאשם.

מי הוא הנהג אשר יתר תרשומות השוטרים ופלט הנשיפה מתייחסים אליו?

עיון ביתר תרשומות השוטרים מוליך למסקנה כי הנאשם הוא האדם אשר לגביו נערכו התרשומות והוא האדם אשר ביצע את בדיקת הינשוף שבתיק. כחוט השני עוברת בכל התרשומות עובדת סרובו של הנאשם לחתום. כפי שצוין לעיל, השוטרים רשמו זאת בפלטי הנשיפה ת/1, בדיון וחשבון על בדיקת שכרות ת/3 וכן ב-ת/6, ת/7, ו-ת/10. בנוסף רשמו השוטרים גם את בקשותיו של הנאשם למתן דגימת דם. נתונים אלו שנרשמו במסמכים רבים על ידי השוטרים תואמים להפליא את גירסת הנאשם. לגירסת הנאשם, בליל הארוע, שתי "**פנטה - מיץ תפוזים מוגז**" והנאשם אף הצטייד בחשבונית מס/קבלה מהמסעדה בה שהה כדי להוכיח טענתו. אין בכך ראייה, כמובן, כי הנאשם לא שתי משקה אלקוהולי קודם לכן או אף לאחר מכן, שהרי חלפה שעה ממועד הפקת החשבונית/קבלה בשעה 01.52 ועד שעת

עצירת רכבו ע"י המשטרה בשעה 02.55. יחד עם זאת, מעיון בתרשומות השוטרים ניתן להתרשם כי אף בעניין זה רשמו נאמנה את גירסתו הן באשר למסעדה בה שהה והן באשר למשקה שלדבריו שטה. כך צוין בסעיף 2 ל-ת/8, בסעיפים 1-2 ל-ת/7, בתגובתו הרשומה בת/9 ואף בדו"ח העיכוב ת/10. מכל זאת ניתן להסיק כי כל תרשומות השוטרים מתייחסות לנאשם, לא נפלה כל טעות בזיהוי, ואין בספק שהתעורר באשר לחתימה על סעיף 8 ל-ת/8 כדי להפריך מסקנה זו. כפי שצוין לעיל גם על פלט הנשיפה המיוחס לנאשם צוין במפורש כי הנאשם מסרב לחתום, תרשומת התואמת את גירסת הנאשם ולפיה סרב לחתום על כל המסמכים, ולכן נוסף את העובדה כי הנאשם לא מכחיש כי נשף למכשיר. מכל אלו ניתן לקבוע, למעלה מכל ספק סביר, כי הנאשם הוא הנהג שנשף למכשיר הינשוף ואשר תוצאת נשיפה זו הופקה בפלט הינשוף ת/1.

דרישה להיבדק בבדיקת דם

אין חולק כי הנאשם ביקש, לא אחת, כי ייבדק בבדיקת דם והדבר צוין מספר פעמים בתרשומות השוטרים. הנאשם לא הציג לשוטרים כל סיבה, רפואית או אחרת, שבעטיה עליהם לחרוג מנהגם ולסור עימו למתן דגימת דם במקום אויר נשוף. הנאשם הסביר בתחקורו ת/7 **"אני רוצה לעשות בדיקת דם כדי לאשר את רמות האלכוהול בגוף שלי"** ואולם לא זו הסיבה שבגינה על השוטרים ליטול דגימת דם במקום אויר נשוף. לפיכך אינני רואה כל פסול בכך שהנאשם לא נילקח למתן דגימת דם. אין מניעה מלקבל את גירסת הנאשם כי בחלוף מס' שעות סר לבית החולים, שמא לבדיקת דם, ואולם בהעדר בדיקה ובהעדר כל ממצא - אין לנתון זה כל משמעות.

טיעוני ההגנה בסיכומיה ביחס לעדות מפעיל הינשוף

ההגנה טענה בסיכומיה לעניין נושאים רבים אותם המפעיל לא ביצע ובהן העדר שמירת קשר עין עם הנבדק טרם בדיקת הינשוף, העדר התייחסות לריח שנדף מפיו וכו' אולם אין לנושאים אילו שייכות לתפקידו של המפעיל כמי שמופקד על ביצוע בדיקת הנשיפה, ובדיקת תקינות המכשיר בליל הארוע. ובאשר לטענה בדבר היפוך סדר בדיקות המפעיל בסיום המשמרת, בדיקת הכיול והבדיקה העצמית, ההגנה לא הצביע על משמעות היפוך זה. אין חולק כי המפעיל ביצע את כל הבדיקות הנדרשות הן בקרת הכיול היומית בתחילת המשמרת ובסיומה והן בדיקת נשיפה עצמית בתחילת המשמרת ובסיומה, בדיקות אלו נמצאו תקינות ומשכך - אין באמור להוליק למסקנה כי בדיקת הינשוף איננה תקינה.

טיעוני ההגנה בסיכומיה ביחס לעדות השוטר קובי שלום:

עיקר טיעוני הסנגור בהקשר זה מתייחסים לסעיף 8 ב-ת/8 ואולם בית המשפט כבר קבע כי לאור הספק שנוצר יש להתעלם מסעיף זה. כמו כן הסביר בית המשפט כי, בהינתן הסכמה לבדיקה, ובהינתן תוצאת מכשיר הינשוף, כפי שארע בתיק זה, הרלוונטיות של חלק זה מתוך מכלול הנתונים הרשומים בת/8 הינה שולית ביותר. טענות נוספות בפי הסנגור באשר לבדיקת המאפיינים ואולם לכך אייחד פרק נפרד. יתר הטענות הינן שוליות ואינן יורדות לשורש העניין. בסיכומו של פרק זה לא מצאתי פגם מהותי בעבודת העד ובתרשומתו, ויצוין כי נערכו על ידו תרשומות רבות, תקינות וברורות ואין בהשמטה מזערית, או טעות סופר קלה, כדי לפגום במכלול עבודתו.

מאפיינים ומבחני הביצוע

מפיו של הנאשם נדף ריח חזק של אלכוהול (ת/8 סעיף 4, ת/9). נתון זה תומך ביתר ראיות התביעה ובנוסף אינו מתיישב עם גירסת הנאשם, הנחרצת, ולפיה שטה מיץ תפוזים מוגז בלבד ללא כל אלכוהול. הנאשם נבדק בבדיקת

נשיפון ונמצאה אינדיקציה לשכרות (ת/8 סעיף 5) . לנאשם נערכו מבחני ביצוע והנאשם התנדנד בעמידה וכשל במבחן הבאת אצבע לאף. טוען הסנגור כי העד קובי שלום לא יכול היה להעיד באשר להדגמת מבחני הביצוע ואולם אינני מקבל טענה זו. העד מסר מפורשות בעדותו **"אני מקריא לו את כל מבחן הביצוע, מדגים לו, והוא עושה"** העד נשאל האם במקרה זה הדגים והיכן רשום הדבר, ותשובת העד היתה **"לא מצוין שהדגמתי לו אבל מופיע לי במבחן הביצוע להדגים לו"** (עמ' 13 שורות 29-32). מעיון בטופס ת/8 עולה כי אין משבצת ספציפית בה אמור השוטר לסמן כי הדגים לנבדק את מבחני הביצוע ואולם רשומה הנחיה לבצע הדגמה. העד מוסר כי ביצע את ההנחיה והדגים לנאשם, משכך לא מצאתי מקום לפקפק באמינות מבחני הביצוע שבוצעו לנאשם ובתוצאותיהם. בשולי פרק זה אוסיף כי תשובותיו של הנאשם בסוגית מבחני הביצוע היו מתחמקות. הנאשם נשאל מפורשות **"אתה התנדנדת במאפיינים?"** והשיב **"בסוף הבדיקה הוא אמר שהכל בסדר קרא לשוטר ואז אמר לי לעוף לאוטו"**, הנאשם נשאל בנוסף **"במבחן של הבאת אצבע לאף גם לא הצלחת?"** והשיב **"עשיתי את הכל"** (עמ' 22 שורות 12-17) . לנוכח כל האמור אני קובע כי הנאשם אכן כשל בשניים מתוך שלושת מבחני הביצוע.

סיכום

נוכח המפורט לעיל, אני מרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' טבת תשע"ו, 16 דצמבר 2015, במעמד הצדדים.